

Arrest

nr. 95 619 van 22 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat E. CHEBA-EMIMOU verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Bagdad. U zou er geboren en getogen zijn in de wijk Bagdad Jedida. Voor de val werkte u samen met uw vader als automonteur in zijn garage. U verklaart vanaf april 2004 tot aan uw vlucht in mei 2007 voor de beveiligingsfirma Falcon te hebben gewerkt. U hebt gedurende die tijd ook een hele tijd op uw werkplaats in kamp 117 in het stadsdeel Abu Graib geleefd. De eerste jaren werkte u er als automecanicien, vanaf 2006 werkte u als verantwoordelijke van een bewakingtroep. U zou er onder andere de opslagplaats van het internationale distributiebedrijf PWC hebben bewaakt. In december 2006 zouden buurtbewoners uw vader de boodschap hebben meegegeven dat u uw werkzaamheden bij de Amerikanen moest stopzetten. In februari 2007 zou deze bedreiging over de telefoon zijn herhaald. Ditmaal zou men ook

uw broer, die eveneens als bewakingsagent voor Falcon werkte, hebben bedreigd. Bovendien ontving u rond die periode zelf een sms met de boodschap dat u uw werk bij de Amerikanen diende stop te zetten. Later ontving u een dreigbrief waarin de onbekende bedreigers u aanmaanden met hen samen te werken. Twee weken later, op 20 april 2007 zou uw broer op weg naar de Internationale Zone zijn ontvoerd. Sindsdien hebt u geen nieuws over hem en u weet dus niet of hij nog leeft of niet. Op 15 mei 2007 zou uw huis zijn gebombardeerd, waarbij uw ouders om het leven kwamen. U zou dit pas vijf dagen later van uw oversten hebben vernomen. Kort daarop nam u uw ontslag. Op 24 mei 2007 bent u het land ontvlucht en op 4 juni 2007 bent u in België aangekomen. U vroeg diezelfde dag asiel aan. U verklaart persoonlijk vervolgd te zijn geweest omwille van uw tewerkstelling als bewakingsagent voor de beveiligingsfirma Falcon dewelke onder andere nauw samenwerkte met een internationaal distributiebedrijf in dienst van de nieuwe Iraakse regering.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart (dd. 1/5/06), uw tewerkstellingsbadge en 40 foto's van uzelf werkzaam bij Falcon. De beslissing van 28 april 2008 van het Commissariaat-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd vernietigd nadat u op 10 juli 2008 een originele brief van 7 mei 2008 van Falcon Group en een originele overlijdensakte van beide ouders had voorgelegd aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad oordeelde dat er bijgevolg bijkomende onderzoeksdaden moesten worden verricht met betrekking tot de authenticiteit en de geloofwaardigheid van de voorgelegde stukken. De Raad vernietigde op 29 juli 2008 de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal. Tijdens een nieuw gehoor op 20 november 2008 verklaart u dat de originelen van deze voorgelegde stukken nog in het bezit zijn van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Vervolgens werden zij op vraag van het Commissariaat-generaal door de Raad aan de betrokken dossierbehandelaar voor verder onderzoek overhandigd.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) u de status van vluchteling niet kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat en wel om onderstaande redenen.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u er niet in geslaagd bent om het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen ervan te overtuigen dat u daadwerkelijk (A.I.G.M.) bent, de persoon die u beweert te zijn. U laat immers na, in weerwil van de medewerkingsplicht die op u rust, om uw identiteit te staven met enig authentiek identiteitsdocument. U legt weliswaar een **identiteitskaart** voor, maar er kan bezwaarlijk gesteld worden dat dit document een objectief bewijs vormt van uw voorgehouden identiteit. Immers, deze identiteitskaart werd ter staving van uw asielrelaas ter verificatie voorgelegd aan de Belgische Federale Politie. Uit hun analyse (dd. 21/02/2008, informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier CGVS) blijkt dat dit document vervalst is en dus niet als authentiek bewijsstuk kan worden aanvaard. Niet alleen slaagt u er hierdoor niet in uw identiteit aan te tonen, bovendien ondermijnt de hierboven vastgestelde fraude uw algehele geloofwaardigheid. Het Commissariaat-generaal gaf u tijdens het laatste gehoor de kans gaf om verduidelijking te geven bij de echtheid van uw identiteitskaart. U bleef evenwel volhouden dat het hier niet ging om een vervalst stuk. Bovendien verklaart u deze identiteitskaart zelf te zijn gaan halen in Karada in 2007, terwijl uit de vertaling ervan blijkt dat ze werd uitgegeven op 1 mei 2006 (informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier) (CGVS-6 p.19-20). Deze leugenachtige verklaringen doen aldus afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw volgende verklaringen.

Doordat u een valse identiteitskaart voorlegt, kan het CGVS er niet zeker van zijn dat u werkelijk de persoon bent die u beweert te zijn. Hierdoor rijzen er ook twijfels aangaande het door u naar voren gebracht asielrelaas. Immers, het bewijs van identiteit is een essentieel element in iedere procedure. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit zonder dat daarvoor een geloofwaardige en aanvaardbare verklaring is, houdt een negatieve indicatie met betrekking tot uw asielrelaas in.

Vervolgens kunnen ook vragen gesteld worden bij uw verklaringen als zou u een Arabier afkomstig uit Bagdad zijn. Zo verklaart u tijdens uw allereerste gehoor bij het CGVS dat uw moeder Koerdische en afkomstig van Kirkuk is (CGVS-1 p.4). Later verklaart u dat uw beide ouders Arabieren en afkomstig van Bagdad zijn (o.a. CGVS-6 p.2-3). Wanneer u met uw tegenstrijdige verklaringen wordt geconfronteerd geeft u toe dat uw moeder inderdaad in Kirkuk is geboren en dat ze er ook heeft gewoond (CGVS-6 p.3). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of u ooit overwogen hebt in het Noorden van Irak te gaan wonen, antwoordt u dat u er niemand zou kennen. U verklaart zelfs dat u er nooit familie zou hebben gehad. Als u er dan op wordt gewezen dat uw broer wel voor een bepaalde periode

daar heeft gewoond, antwoordt u dat dit nooit zou zijn gebeurd (CGVS-6 p.4-5). Nochtans verklaart u tijdens uw eerste gehoor bij het CGVS dat uw broer naar uw grootvader in Kirkuk zou zijn gevlucht om zijn legerdienst te ontduiken (CGVS-1 p.4). Als u hiermee wordt geconfronteerd, herhaalt u dat hij daar nooit heeft verbleven (CGVS-6 p.5). U legt aldus duidelijk incoherente verklaringen af. Het CGVS kan zich niet van de indruk ontdoen dat u **uw banden met het Noorden van Irak probeert te verdoezelen**. Het CGVS heeft immers sterke vermoedens dat u in werkelijkheid uit het Noorden van Irak afkomstig bent. Hoewel u verklaart enkel Arabisch en Nederlands te kunnen spreken (CGVS-6 p.3), blijkt uit een door het CGVS uitgevoerde **taalanalyse** dat **met zekerheid kan worden uitgesloten dat u van Bagdad afkomstig bent** en dat u tot de door u aangegeven taal- en cultuurgemeenschap behoort. Bovendien geeft de analist aan dat u met **alle waarschijnlijkheid een niet-Arabische (mogelijk Koerdische) linguïstische achtergrond** hebt. U blijft er echter bij geen Koerdisch te spreken en kunt dan ook geen verklaring geven voor de uitkomst van deze taalanalyse. U zou enkel voor vakantie naar het Noorden zijn geweest en hebt er nooit over nagedacht u daar te vestigen omdat u daar niemand kende (CGVS-6 p.4).

Verder kunnen er verschillende bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen als zou u vanaf uw geboorte tot 2007 in Bagdad hebben geleefd en gewerkt. Uw kennis aangaande Bagdad is immers ontoereikend voor iemand die beweert zijn gehele leven onophoudelijk in deze stad te hebben gewoond.

Zo blijkt u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS helemaal geen notie te hebben van de Tigris en verklaart u niet te weten of er een rivier door de hoofdstad stroomt. Later verklaart u dat het over een kleine rivier zou gaan met een brug erover (CGVS-2 p.2). In werkelijkheid betreft het hier de Tigris, één van de twee belangrijkste stromen van het land die bovendien Bagdad in het Karkh en Rusafa gedeelte onderverdeelt, de twee stadsdelen van Bagdad waar u nochtans ook regelmatig naar verwijst. Zeker voor een geboren en getogen inwoner van Bagdad behoort dit tot de elementaire kennis. Op het derde gehoor kent u plots wel het bestaan van de Tigris, wat doet vermoeden dat u zich ondertussen geïnformeerd hebt. Het is hierbij evenwel merkwaardig dat u geen enkele wijk kunt noemen die aan de oevers van de Tigris grenst (CGVS-3 p.2).

U slaagt er evenmin in de ligging van andere wijken correct te situeren. Zo zou Sha'ab aan Waziriya en Sadr-City (Al Thawra) grenzen, en Karradat Meryem aan de Rusafa-kant liggen en deel uitmaken van Karrada (CGVS-3 p.2-3). Dit is niet correct. Het Commissariaat-generaal beschikt over informatie, waarvan zich een kopie in uw dossier bevindt, waaruit blijkt dat Sha'ab zowel van Waziriya als van Sadr-City gescheiden wordt door verschillende omliggende wijken en daardoor onmogelijk aan de voornoemde buurten kan grenzen. Karradat Meryem ligt aan de Karkh-kant en grenst aan Salhiya, de buurt waar de hoofdzetel van uw bewakingsfirma zou zijn gevestigd en waar u altijd uw verlof zou hebben doorgebracht. Het is bovendien zeer vreemd dat u Karradat Meryem, ondanks de nabijheid van uw hoofdzetel, helemaal elders situeert. Een ander markant gegeven is dat u verklaart regelmatig via de Groene Zone naar Salhiya te zijn gereden. U situeert echter de ligging van Salhiya en de omliggende straten, parken, instanties tot en met de Internationale Zone, aan de Rusafa-kant van Bagdad. Dit is niet correct. In de Internationale Zone zou zich het hartvormige monument van de Martelaren bevinden. Ook dat is volledig onjuist (CGVS-3 p.6). Het Commissariaat-generaal beschikt over informatie, waarvan zich een kopie in uw dossier bevindt, dat Salhiya en de Internationale zone aan de Karkhzijde van de Tigris liggen, en het Monument van de Martelaren in Rusafa.

Ook aan uw bewering zich in januari 2007 verloofd te hebben in Khadamiya kan weinig geloof worden gehecht. Zo beweert u dat alle Irakezen zich in Kadhamiya verlopen omdat er enkel daar een imam beschikbaar zou zijn. De heilige begraafplaats van de imam zou noch hoofdzakelijk sjiitisch, noch voornamelijk soennitisch zijn, zoals ook Najaf en Kerbala doorgaans en zonder onderscheid door beide geloofsgroepen zouden worden bezocht. Dit alles is niet correct. Gepolst naar de recente veiligheidssituatie in Kadhamiya verklaart u geen weet te hebben van een militie die de wijk op het moment van uw verloving in handen zou hebben gehad. De Amerikanen zouden er ook niet aanwezig zijn geweest. Het zou voor u en uw verloofde, nochtans beiden soennieten, geen probleem zijn geweest zich in die periode in Kadhamiya te verlopen (CGVS-3 p.7-9). Deze verklaring staat echter haaks op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan zich een kopie bevindt in uw dossier. Hieruit blijkt immers dat deze moskee in Khadamiya een van de belangrijkste sjiitische heiligdommen is. De Amerikanen zouden dan ook hulp hebben gevraagd aan het sjiitische Mehdi leger om dit heiligdom tegen soennitische aanvallen te beschermen.

Uw gebrekkige kennis over de heersende groeperingen in Bagdad ten tijde van uw problemen draagt evenmin bij tot de geloofwaardigheid van uw herkomst. Zo beweert u correct dat het Mehdi-leger door Moqtada Al-Sadr wordt geleid. U verklaart echter verkeerdelijk dat deze een zoon zou zijn van Sistani, dat Ansar Al Sunna niet specifiek soennitisch noch sjiitisch van aard is, en dat het Jaish Omar daarentegen sjiitisch zou zijn (CGVS 3, p.8-10). Dit stemt evenwel niet overeen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan

het administratief dossier. Dat u, die beweert gedurende drie jaar werkzaam te zijn geweest als bewakingsagent voor de Iraakse regering en Amerikaanse instanties in Bagdad, niet beter op de hoogte blijkt te zijn van de heersende militieën, ondermijnt nogmaals de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen aangaande uw voorgehouden profiel.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, blijkt u weliswaar enige kennis te hebben over de stad Bagdad, maar deze kennis is ontoereikend voor iemand die beweert er sinds zijn geboorte tot aan zijn vertrek in 2007 te hebben gewoond. Uw gebrekkige kennis aangaande bovenstaande essentiële elementen van uw leefwereld staat in contrast met de kennis die u wel hebt, waarvan een sterk ingestudeerd karakter kan worden vermoed. Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u tot 2007 in Bagdad verbleven hebt. Er kan evenmin geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, die zich tijdens deze periode in Bagdad, zouden hebben afgespeeld.

Dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas, wordt bovendien versterkt door verschillende **vage en onaannemelijk verklaringen** die u gedurende de procedure aflegt.

Zo is het zeer bevreemdend te moeten vaststellen dat u pas tijdens uw allerlaatste gehoor bij het CGVS melding maakt van dreigementen die u persoonlijk zou hebben ontvangen, terwijl u ervoor enkel sprak over dreigementen aan uw familie. Dit terwijl u op het einde van elk voorgaand gehoor de kans kreeg om zelf nog iets toe te voegen. Uw verklaring dat er geen vragen over werden gesteld, kan niet overtuigen (CGVS-6 p.12-13). Er kan immers worden aangenomen dat iemand die een persoonlijke vrees heeft, alle elementen aanhaalt die hiertoe hebben geleid en dus zeker de bedreigingen die hij zelf ontving. Dat u dit niet deed, doet verder twifelen aan de waarachtigheid van uw verklaringen.

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat wanneer u tijdens uw laatste gehoor op het CGVS gevraagd wordt of uw familieleden ooit werden aangesproken in verband met uw werkzaamheden, u verklaart hier geen idee van te hebben. Ze zouden u dit niet hebben verteld. Als u er dan mee wordt geconfronteerd dat u eerder had gezegd dat uw vader wel degelijk werd aangesproken, onder andere telefonisch, zegt u dit niet meer te weten. Als u eraan herinnerd wordt dat u voordien aanhaalde dat uw ouders dagelijks werden bedreigd, verklaart u dat dit niet dagelijks was, maar slechts één keer en dat u er niets meer over weet. Dan zegt u dat het zou kunnen dat uw vader één keer door iemand van de wijk of van ergens anders werd aangesproken, u weet echter niet of dit vaak gebeurde of niet (CGVS-1 p.6, CGVS-6 p.14). Zulke incoherente verklaringen komen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet ten goede.

Voorts zijn er verschillende **vaagheden** in uw verhaal te bemerken. Zo verklaart u dat u antwoord moest geven op de dreigbrief dat u met hen zou samenwerken, maar kunt u niet zeggen op welke manier u hen dan had kunnen antwoorden. Bovendien is het bevreemdend dat u zou toelaten dat uw werkgever de dreigbrief onmiddellijk in de vernietigingsmachine zou stoppen na de vertaling ervan. Dit was immers een belangrijk document in het kader van uw asielrelaas (CGVS-6 p.13). U verklaart tevens geen idee te hebben waarom uw broer ontvoerd werd (CGVS-6 p.15). Verder verklaart u dat uw ouders werden doodgeschoten, maar weet u niet waar ze werden geraakt. Bovendien verklaart u niet te weten of er toen nog iets anders gebeurde dan een beschieting. U zegt enkel te hebben vernomen dat uw ouders werden vermoord en weet niet hoe dit gebeurde of waar ze werden begraven. U heeft zelfs nagelaten hiernaar te vragen (CGVS-6 p.6-7). U weet verder niet of er momenteel nog mensen in uw huis wonen. Volgens uw verklaringen zou alles in beslag zijn genomen, maar u weet niet door wie. Op het moment dat u ermee geconfronteerd werd dat u eerder aanhaalde dat er een ontploffing had plaatsgevonden in uw huis beaamde u dit. U weet echter niet wat deze explosie veroorzaakte, noch weet u wat het doelwit van deze aanslag was. Het enige wat u verklaart te weten is dat uw ouders stierven door de aanslag. Wanneer dan nogmaals gevraagd wordt of uw ouders stierven ten gevolge van de aanslag, verklaart u niet te weten of het door de aanslag was of door iets anders. Bovendien voegt u hier nog aan toe dat u niet meer weet wat u hier voordien over verklaarde aangezien het al vijf jaar geleden was (CGVS-6 p.15-16). Nochtans haalde u eerder aan dat de beschieting aan de oorzaak van hun dood lag (CGVS-6 p.6). U hebt er daarenboven geen idee van of er een onderzoek werd opgestart om meer te weten te komen wat betreft de aanslag op uw ouders, noch hebt u hiernaar geïnformeerd. U hebt zelfs niet de moeite genomen te weten te komen wat in de overlijdensakte geschreven staat (CGVS-6 p.17). Dergelijke vaagheden komen de geloofwaardigheid van uw verklaringen allerminst ten goede. Bovendien blijft u vaag wat betreft de personen die achter de door u aangehaalde vervolgingsfeiten zaten. Zo verklaart u geen idee te hebben wie of welke organisatie u een dreigings en dreigbrief stuurde (CGVS-6 p.12). Ook wat de ontvoering van uw broer betreft, hebt u geen idee wie of welke organisatie hiervoor verantwoordelijk was. U komt niet verder dan te zeggen "een terroristische organisatie" (CGVS-6 p.5). Voorts weet u niet of het dezelfde personen of organisatie betreft als degenen die u bedreigden (CGVS-6 p.15). Ook wat de moord op uw ouders betreft, hebt u geen idee wie de daders zouden kunnen zijn. Bovendien hebt u niets gedaan om hier meer over te weten te komen (CGVS-6 p.6, 17). Dergelijke vage verklaringen kunnen het CGVS er niet van

overtuigen dat u werkelijk een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie hoeft te koesteren.

Tot slot kan nog opgemerkt worden dat wanneer u bij de aanvang van uw gehoor dd. 19 maart 2011 gewezen wordt op het belang van het eerlijk antwoorden op de gestelde vragen, u meteen repliceert door te stellen dat de procedure reeds lange tijd aansleept en dat u dus niet meer kunt weten wat u allemaal gezegd hebt (CGVS-6 p.2). Het lange verloop van uw asielprocedure is evenwel geen verschoningsgrond voor uw onwetendheden en vaagheden, noch voor de vastgestelde incoherenties in uw opeenvolgende verklaringen. Immers, er kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u bij machte bent om een juist, precies en waarheidsgetrouw vluchtverhaal weer te geven, zeker wat de kernaspecten van uw asielrelaas betreft.

Aangezien u er niet in geslaagd bent aan te tonen dat u daadwerkelijk (A.I.G.M.) bent, aangezien uit een door het CGVS uitgevoerde taalanalyse blijkt dat met zekerheid kan worden uitgesloten dat u van Bagdad afkomstig bent en dat u met alle waarschijnlijkheid een niet-Arabische (mogelijk Koerdische) linguïstische achtergrond hebt, aangezien uw kennis over Bagdad ontoereikend is voor iemand die beweert er sinds zijn geboorte tot aan zijn vertrek in 2007 te hebben gewoond en aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw asielrelaas gelet op de talrijke incoherente en vage verklaringen die u dienaangaande hebt afgelegd, dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat.

Tot slot kan u evenmin de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend. Gelet op de vaststelling dat u op meerdere specifieke en essentiële vragen over uw woonplaats niet kan antwoorden, betwijfelt het CGVS immers ten eerste dat u in de jaren vóór uw komst naar België in Bagdad hebt verbleven, zoals uzelf beweert. Voor de inschatting van uw nood aan subsidiaire bescherming, is het nochtans belangrijk dat u hierover een duidelijk beeld geeft. Het feit dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Ook de status van subsidiaire bescherming kan u dan ook niet worden toegekend.

De door u neerlegde documenten zijn niet van die aard om de appreciatie van uw asioldossier te wijzigen. Immers, daar de door u neergelegde documenten allen uitgereikt zijn op naam van (A.I.G.M.), een Arabier afkomstig uit Bagdad, en u geen enkel identiteitsdocument aanbrengt waaruit zou kunnen blijken dat u daadwerkelijk de persoon bent op wiens naam deze overige stukken werden uitgereikt, kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat deze documenten u toebehoren.

Verder kan gesteld worden dat aan de door u aangebrachte **documenten** objectieve bewijswaarde dient geweigerd te worden daar deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden, noch ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen.

Zo bevat **de tewerkstellingsbadge van bij Falcon** geen enkel beveiligingsmechanisme, en is het aldus niet beschermd tegen manipulatie. De echtheid van deze badge kan dan ook geenszins verzekerd worden. De foto's van uw werkzaamheden bij Falcon zeggen niets over de plaats of het tijdstip waarop deze werkzaamheden zich afspeelden.

De **brief** die u voorlegt van de **Falcon Group** werd ondertekend door een zekere (G.G.), directeur van Falcon Erbil in Noord-Irak. U herinnert zich echter niet meer hoe de persoon die deze brief schreef, heette. U verklaart wel dat het iemand was met wie uzelf hebt gewerkt, en dat hij bovendien de baas was van de locatie (CGVS-6 p.8). Indien u daadwerkelijk de persoon bent die vermeld wordt in de aanbevelingsbrief, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u in staat bent om de volledige naam op te geven van de verantwoordelijke met wie u gedurende drie jaar zou hebben samengewerkt en die een dergelijk lovende aanbevelingsbrief schrijft.

Wat de **overlijdensakten van uw ouders** betreft, kan worden opgemerkt dat de inhoud ervan niet strookt met de verklaringen die u hebt afgelegd op de zetel van het CGVS. Zo staat op de overlijdensakte van uw moeder vermeld dat ze geboren zou zijn in Bagdad, terwijl ze volgens uw verklaringen afkomstig is van Kirkuk (CGVS-6 p.3). Voorts blijkt uit deze overlijdensakten dat uw ouders naar het Al Kindy ziekenhuis zijn gebracht. U gevraagd naar welk ziekenhuis zij gebracht werden, gaf u tijdens uw gehoor dd. 20 november 2008 aan dat niet te weten, maar ook dat u dacht dat dit het Armuk (sic!) ziekenhuis of het ziekenhuis Tob Adli was (CGVS dd. 20/11/2008, p.3). Ook tijdens uw gehoor dd. 19 maart 2012 verwees u niet naar het Al Kindy ziekenhuis (CGVS, p.7). Het is zeer merkwaardig dat u niet zou weten naar welk ziekenhuis uw ouders gebracht werden. Het is bovendien niet ernstig te noemen dat u niet in staat blijkt te zijn een minimale toelichting te verschaffen bij de door u ter zitting neergelegde overlijdensakten (CGVS dd. 20/11/2008, p.3). Hiernaar gevraagd stelt u niet te kunnen lezen. Wanneer u er evenwel op gewezen wordt dat dit geen aannemelijke verklaring kan zijn voor uw onwetendheid met betrekking tot het overlijden van uw ouders, en dat u dergelijke vragen toch kan stellen aan uw advocaat die de akten had laten vertalen, gaf u plots aan dat u wel zou gevraagd hebben aan de vertaler van de documenten waar en wanneer uw ouders gestorven zouden zijn (CGVS dd. 20/11/2008, p.3). Het feit echter dat u meermaals expliciet toegaf dat u niet gevraagd hebt naar

de inhoud van de documenten, wijst op een gebrek aan belangstelling en niet op een gebrek aan scholing.

Uit de hierboven aangehaalde vage verklaringen met betrekking tot het lot van uw ouders blijkt dat u zelf geen enkele nuttige poging ondernomen heeft om zich te bevragen naar waar uw ouders begraven zijn, en in welke omstandigheden zij gestorven zijn. Het is hoe dan ook niet aannemelijk dat u zich beperkt tot het neerleggen van deze overlijdensakten, maar geen verdere toelichtingen kan verschaffen over de inhoud van deze documenten, noch inspanningen leverde om zich verder te informeren.

Tot slot dient nog gewezen te worden op de relatieve bewijswaarde van Iraakse identiteitsdocumenten die allen op eenvoudige wijze illegaal verkrijgbaar zijn, zowel binnen als buiten Irak, verkrijgbaar zijn. De informatie waarop het CGVS zich hiervoor baseert werd toegevoegd aan het administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker betoogt dat hij op maar liefst zes interviews werd uitgenodigd. Het interview van februari 2008 werd volledig geweid aan zijn afkomst van Bagdad en het is logisch dat hij niet alle vragen waaraan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) hem gedurende meer dan drie uren onderwierp kon beantwoorden. Verzoeker benadrukt heel wat vragen wel correct te hebben beantwoord die onmogelijk door hem geweten konden zijn indien hij niet in Bagdad had gewoond en die niet konden zijn ingestudeerd. Het CGVS maakt een foutieve deductie waar wordt geoordeeld dat zijn kennis ingestudeerd zou zijn. Indien hij iets had ingestudeerd, dan had hij eerder namen van belangrijke monumenten, moskeeën en de Tigris ingestudeerd dan de route tussen zijn woonplaats en zijn werk. Verzoeker is jong beginnen werken zodat zijn kennis over de stad zich beperkt tot de route tussen zijn woning en zijn werk. Voorts benadrukt hij dat de gedane vaststellingen niet ontkrachten dat hij op de hoogte was van een aantal andere kennisvragen. Zijn afkomst van Bagdad blijkt tevens uit zijn tewerkstellingsbadge en het schrijven van de Falcongroepe, met vestiging te Bagdad.

Verzoeker houdt voet bij stuk dat zijn identiteitskaart en nationaliteitsbewijs beide werden afgegeven door de Iraakse autoriteiten en geen namaak kunnen zijn. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij afkomstig is van Bagdad zodat hij geen reden had om een identiteitsbewijs te laten namaken.

Omtrent de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen verwijst verzoeker naar het tijdsverloop sedert het indienen van zijn asielaanvraag. Hij haalde tijdens het laatste gehoor zelf aan dat hij zich niet alles meer (juist) herinnerde.

2.1.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Inzake verzoekers bijgebrachte identiteitsdocumenten blijkt dat hij een identiteitskaart heeft bijgebracht die blijkens het onderzoek door de Federale Politie als niet authentiek werd beoordeeld. De Federale Politie stelt: "(...) Bij controle stellen wij vast dat hier om een totale namaking gaat. In het document ontbreekt de offsetdruk en het nummer werd niet in boekdruk weergegeven." (administratief dossier,

map landeninformatie, stuk 2). Volledigheidshalve merkt de Raad op dat verzoeker, in tegenstelling tot wat hij aanvoert in het verzoekschrift, geen nationaliteitsbewijs heeft bijgebracht en dat in de motivering in de bestreden beslissing hieromtrent niets is weer te vinden.

Daargelaten de geloofwaardigheid van verzoekers tewerkstelling bij Falcon, dient te worden vastgesteld dat verzoeker op generlei wijze de concrete elementen weerlegt die de ongeloofwaardigheid van zijn aangevoerde vrees voor vervolging vaststellen, *in casu* (i) de vaststelling dat hij zeer laattijdig melding maakt van persoonlijke bedreigingen (ii) de incoherente verklaringen inzake de bedreigingen die zijn ouders ontvingen (iii) de vaagheid van zijn verklaringen inzake het antwoord op de dreigbrief en de ontvoering van zijn broer (iv) de onwetendheid inzake de doodsoorzaak van zijn ouders en hun begraafplaats en het gebrek aan initiatief om zich dienaangaande in te lichten; dit klemmt des te meer omwille van de door hem bijgebrachte overlijdensdocumenten en waarover hij geen toelichting kan verstrekken. Voormelde elementen ondermijnen verzoekers geloofwaardigheid inzake de voorgehouden vrees voor vervolging.

Verzoeker brengt evenmin enig begin van bewijs bij dat actueel omwille van zijn voormalige tewerkstelling bij Falcon een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.1. Ondergeschikt stelt verzoeker dat hij minstens voldoet aan de voorwaarden om subsidiaire bescherming te krijgen overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij verwijst naar het uiteengezette *sub* 2.1.1. en stelt dat bovendien de algemene veiligheidssituatie in Irak zorgwekkend is. Het terroristisch geweld houdt aan en nog steeds worden gewone burgers geviséerd.

Hem verplichten terug te keren naar zijn land zou dan ook een schending uitmaken van artikel 3 en 8 van het EVRM en artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet.

2.2.2.1. De bestreden beslissing stelt inzake de subsidiaire beschermingsstatus:

“Tot slot kan u evenmin de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend. Gelet op de vaststelling dat u op meerdere specifieke en essentiële vragen over uw woonplaats niet kan antwoorden, betwijfelt het CGVS immers ten eerste dat u in de jaren vóór uw komst naar België in Bagdad hebt verbleven, zoals uzelf beweert. Voor de inschatting van uw nood aan subsidiaire bescherming, is het nochtans belangrijk dat u hierover een duidelijk beeld geeft. Het feit dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Ook de status van subsidiaire bescherming kan u dan ook niet worden toegekend.”

2.2.2.2. Op 7 mei 2009, aldus drie jaar voor de thans bestreden beslissing, werd verzoeker onderworpen aan een taalanalyse (administratief dossier, stuk 11).

De taalanalyse stelt onder meer vast:

“De kandidaat-vluchteling bezit een grondige kennis van Bagdad. Hij lijkt zeer laaggeschoold te zijn; dat blijkt uit zijn taalregister en uit de communicatie met de tolk die hier en dat vast loopt en tot spraakverwarring leidt.

De kandidaat-vluchteling spreekt het Iraaks dialect (Centraal Irak). Er zijn echter elementen in zijn taal die er op wijzen dat het Arabisch niet zijn moedertaal is.

(...)

In hetgeen wat als conclusie kan worden aanzien, wordt gesteld:

“(...) Uit het taalanalyse rapport, toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de kandidaat vluchteling een vorm van Arabisch spreekt die kenmerken vertoont van centraal Irak. Anderzijds is duidelijk dat Arabisch niet zijn moedertaal is. KV maakt veel en systematisch fouten op het gebied van syntaxis die erop wijzen dat zijn talige achtergrond niet Arabisch is. Dit wordt bevestigd door vreemde niet-Baghdaanse idiomatische uitdrukkingen en woorden die een andere achtergrond dan uitsluitend Bagdad aanwijzen.

De analist stelt dat Arabisch niet zijn moedertaal is en dagelijkse taal is, maar dat kv mogelijk een zekere tijd in Bagdad of omstreken heeft verbleven.”

2.2.2.3. Inzake verzoekers aangevoerde afkomst uit Bagdad blijkt dat er ook veelvuldig mailuitwisseling was met verzoekers werkgever Falcon. Op de specifieke en herhaalde vraag van Cedoca, de onderzoeksinstantie van verweerder, naar de regio waar verzoeker werd geboren en opgroeide werd door verzoekers werkgever geantwoord: “(...) *I have checked with people here and all say he was from Baghdad. (...)*” (map landeninformatie, stuk 3, e-mail 22 januari 2009 van Gary H.C.).

Verzoekers werkgever Falcon stelde ook: “*I received from my Human resource manager the following. (I.I.G.M.) work for us 1 april 2004 to 12 may 2007. He was Bagdad in an are called Jededa (spelling maynot be correct). To my understanding from the notes he left the company due to threats on his life for working for us and his support of the war.(...)*” (ibid.).

2.2.2.4. Verzoekers Iraakse nationaliteit wordt ingevolge de voorgaande vaststellingen niet betwist. Blijkens de taalanalyse is verzoeker laaggeschoold. Gelet op de verklaringen die hij aflegde tijdens de verscheidene gehoren die hij onderging, dient te worden aanvaard dat verzoeker werkzaam was voor Falcon. In de beslissing van 28 april 2008 werd dit door verweerder overigens niet in twijfel getrokken (“*U legt foto's voor waaruit zou kunnen worden afgeleid dat u effectief als veiligheidsagent voor Falcon zou hebben gewerkt. Dit feit op zich werd hier niet in twijfel getrokken. Het feit dat u uit Bagdad afkomstig bent en u daar voor deze firma heeft gewerkt, echter wel*”).

Verweerder miskent in zijn besluitvorming echter de voormelde informatie die afkomstig is van verzoekers werkgever. Hoewel verweerder drie jaar nodig had om na deze informatie tot een beslissing te komen, werd deze informatie niet in aanmerking genomen bij het nemen van de beslissing. De verklaringen van verzoekers werkgever stemmen nochtans overeen met verzoekers verklaringen inzake zijn woonplaats en periode van tewerkstelling (CGVS, gehoor 19 maart 2012, p.3, 4, 7).

2.2.2.5. Hoewel verweerder omtrent verzoekers voorgehouden afkomst inderdaad terechte bezwaren kan opperen, dient in deze ook rekening te worden gehouden met de verklaringen van verzoekers werkgever. Uit de communicatie tussen verweerder en verzoekers werkgever kan niet worden afgeleid dat Falcon en verzoeker te dezen in onderlinge verstandhouding zijn.

In het administratief dossier bevindt zich geen informatie omtrent de situatie in Bagdad of, bij uitbreiding Centraal- of Noord-Irak hoewel verzoeker verwijst naar een zorgwekkende veiligheidssituatie. Verweerder heeft bij gebrek aan een nota met opmerkingen evenmin gerepliceerd op verzoekers stelling inzake het terroristisch geweld.

Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om de situatie in het licht van de bepalingen van artikel 48/4, §2, c) te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 mei 2012 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS